

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Jeg vil allerførst gøre opmærksom paa, at der er en Fejl i Betænkningen, idet der er kommet til at staa, „at Jernbanenettet for Jylland samler sig her“ (i Herning). Der skulde staa, at Jernbanenettet for Midtjylland samler sig her.

Man nævner saa tidt, at der gaar en Strøm fra Landet og ind til Købstæderne, men jeg tror, at der gaar en lige saa stærk Strøm fra Landet ind til de mange smaa købstadlignende Landsbyer og Stationsbyer, som er voksede op rundt om ude i Landet. Det har dog alligevel ikke haft til Følge, at mange af dem har søgt at blive Købstæder, og endnu er kun en eneste Landkommune ophøjet til Købstad, nemlig Esbjerg. Nu foreligger der altsaa her Forslag om, at Herning Kommune bliver Købstad. Der har i Fjor været Enighed i Folketinget om dette Forslag, og der var i Fjor ogsaa ret stor Enighed i Landstinget om, at Herning havde gode Grunde til at kunne ønske at blive Købstad, men forskellige Forespørgsler, der blev rettede af forskellige ærede Medlemmer her, bevirkede, at Forslaget ikke kunde gennemføres i Fjor.

Ved Behandlingen i Aar i Udvalget, har det vist sig, at vi ret snart er blevet enige om at indstille Forslaget til Vedtagelse. Vi er enige om, at Herning er gaaet støt og roligt fremad, og at den Udvikling, der har fundet Sted der i de sidste 50 Aar, godt begrundes dette Forslag. De Indvendinger, der blev rejste her fra enkelte Medlemmers Side, har nærmest været af politisk Art, men selv disse Medlemmer stiller ikke noget Ændringsforslag. Jeg kan derfor paa hele Udvalgets Vegne indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Johnsen: Ved Lovforslagets første Behandling tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at Oprettelsen af Sognekommuner til Købstæder vilde medføre en Forringelse af de eksisterende Købstæders Indflydelse paa Landstingsvalgene som Følge af den uheldige Bestemmelse i Grundlovens § 37, og at det derfor vilde være ønskeligt, at der i det foreliggende Forslag indførtes en Ændring, hvorefter Herning vedblivende henregnes til Sognekommunerne i Henseende til Landstingsvalg. Da det imidlertid senere ved det af Regeringen fremsatte Grund-

lovsforslag i Princippet er anerkendt fra Regeringens Side, at Landdistrikter og Købstæder bør stilles lige efter Folketal ved Landstingsvalgene — hvorledes og paa hvilket Grundlag i øvrigt en saadan Ligestilling skal effektueres, er et Spørgsmaal, som jeg ved denne Lejlighed ikke skal komme ind paa —, har det Mindretal, hvortil jeg hører, ment at kunne undlade at stille et Ændringsforslag som berørt. En Anerkendelse fra Regeringens Side i Princippet som nævnt kan betragtes som et Skridt henimod en ønskelig Forandring af Grundlovens § 37, saaledes som det længe har været attraaet fra Købstædernes Side, idet man med Rette har følt sig brøstholden ved den gældende Ordning. — Det samme gælder i øvrigt for Københavns Vedkommende som Følge af den lige saa uheldige Bestemmelse i Grundlovens § 34, hvorefter der er tillagt København 7 Landstingsmænd, skønt der nu maatte kunne tilkomme København adskilligt flere efter Folketal som Følge af den stærke Vækst i Indbyggerantal, som Byen har haft i Sammenligning med Landdistrikterne.

Harald Jensen: Jeg har været forhindret i at være til Stede ved Udvalgets Møder og finder derfor Anledning til at udtale, at jeg er enig med Flertallet og kan anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Skønt det maaske ikke ganske hører ind under Dagsordenen, maatte jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse udtale min Tilfredshed og Glæde over de Udtalelser, der er fremkommet i Betænkningen fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen), det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Hartz) og fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour). Saa vidt jeg forstaar Betænkningen, bygger disse ærede Medlemmer deres Standpunkt i denne Sag paa den absolutte Forudsætning og Forventning, at Regeringens Forslag om Forfatningsforholdene gaar temmelig uforandret igennem, og de har derved paa en Maade accepteret dette. Jeg vilde gerne udtale min Glæde derover, idet jeg dertil knytter det Haab og den Forventning, at dette maatte være et Tegn paa, at dette Lovforslag, som er saa betydningsfuldt for vort Folk og vort Land, kunde gaa igennem dette høje Ting uden større Modstand.

Formanden: Ja, det er en Selvfølge, at Spørgsmaalet angaaende Forfatningsforslaget ikke foreligger, og jeg kan der-